

zós kultúra fiatalabb időszakában (Ha A2-Ha B1) lakták. Égetett agyagból készültek a változatos formájú orsó-gombok és a töredékes tűzikutyák. Nagy mennyiségben került elő patics és tűzhelytapasztás.

Ez évben is nagy mennyiségű kő került elő, leggyakrabban folyami kavics és homokkő. Utóbbiakból őrlő-, csiszoló- és fenőköveket készítettek. Használtak kovakő pengéket és szerpentinből csiszolt baltákat ill. vakarókat is. Ismét találtunk különleges kőzeteket, pl. gránát- és hegyi kristályt. A hólyagos bazaltból faragott, esetenként át is fűrt korongok rendeltetését nem ismerjük.

Állatcsontot gyakorlatilag idén sem találtunk, egykori jelenlétére a mállékony állapotban előkerült állati fogak, kisebb hosszúcsontok és a kalcinált csontszilánkok utalnak.

A gödrök töltelékföldjéből sok kisebb bronztüredék, többnyire huzal- és lemezdarabok vagy tűtüredékek kerültek elő. Nagy számban találtunk öntőforma- és öntőtégely darabokat, amelyek bizonyos településrészekon koncentráálódtak. Nyilvánvaló, hogy ezeken a területeken helyezkedtek el a bronzfeldolgozó műhelyek. Újabb öt bronzkincs került elő. Van, amelyik kisebb, pl. három ép spiráltekerceses fejű fibulából, lánccdarabokból és kisebb buca töredékekből, vagy három ép baltából, nyolc ép, díszes ruhatűből és ugyancsak kisebb lepény töredékekből állt. A legnagyobb depó tartalmazta a lelőhely második, hat darabból álló kalapácskészletét, ép vésőket, baltákat, sarlókat, lándzsákat, késeket, egy domborításokkal díszített lábvértet, egy díszkocsi öntött tengelyvégét, és számos félkész terméket, lepénydarabot, beolvasztásra váró tárgytüredéket, közte kardmarkolatot és penge-darabokat, fűrészpenge-türedékeket. A műhelykészletet tartalmazó depó közelében került elő egy több mint 110 gr-os aranylelet, amely két, kettős huzalból tekerceselt, hurkos végű hajfonat díszít, vékony huzalból készített spirálokat, egy textíliát díszítő vékony aranyszálakat, két kettős lemezkorongot és beöntött cseppeket tartalmazott.

Munkatárs: Szakács Géza technikus. A felméréseket Soós Zsolt és Vadász Norbert technikusok végezték.

MÜLLER RÓBERT

424. Vásárosnamény, Ludányosi tői csatorna (Szabolcs-Szatmár-Bereg megye) Ó, Á

2005. január 7-én helyszíni szemlét végeztünk a Vásárosnaménytól É-ra fekvő Lejtősi-dűlő, valamint a Páskom és Szeg határrészeket érintve.

A szennyvíztisztító teleppel párhuzamosan, mintegy 250–300 m-re É-ra található átemelő állomástól szintén É-ra levő szántott terület bejárása során egy kis kiterjedésű és intenzitású, közelebről meg nem határozható őskori és Árpád-kori cserepekkel, valamint kevés állatcsonttal jelentkező lelőhelyet azonosítottunk. Az ÉK-DNy-i irányú, nagyjából ovális alakú, kb. 70×30 m kiterjedésű lelőhely a főútból az átemelő állomás felé leágazó bekötőút, illetve a közvetlenül mellette futó csatorna É-i partján, a főúttól kb. 230 m-re ÉK-re, míg az

átemelő állomástól 80 m-re DNy-ra egy alacsony dombháton található.

Munkatárs: Szegfű László.

PINTYE GÁBOR – SCHOLTZ RÓBERT

425. Veszprém, Vár utca 29.

(MRT 2. k. 51/1 lh.)

(Veszprém megye) B, Kú

A Dubniczay-ház felújítási munkálatai során elbontották az épület udvari szárnyának Ny-i végéhez hozzáépített toldaléképületet, 2005. június 6–21. között kb. 9×6 m méretű, 3,2 m mély pincetömböt ástak ki a területén.

A leendő pince a középkori és a 17–18. századi É-D-i irányú Ny-i várfalak és az ezeket összefogó Ny-K-i irányú kőboltívek közé esik, tehát mindegyik oldalát kőfal alkotja. Az É-i kőboltív két periódusban készült. Ny-i felét egy ízben elbontották, majd némileg eltérő tájolással ismét ráfalaztak egy újabb falat. A most feltárt terület egy részét a 18. században töltötték fel, amit alátámaszt a feltárásból előkerült nagyszámú 17–18. századi kerámia- és kályhacsempe-türedék, valamint állatcsont (konyhai hulladék). Az újkori feltöltés tartalmazott 3 bronzkori kerámiatüredéket is, de ez másodlagos is lehet.

A feltárást megtekintették: Lászlai Judit (ÁMRK), Németh Katalin és Sárosi Edit (KÖH), valamint Balassa László műemléki szakmérnök.

RAINER PÁL

426. Vép, Vasút út

(Vas megye) Ó, B, V, Ró, Kö

A 2005. július 18-án végzett régészeti megfigyelésen több régészeti jelenséget fedeztünk fel. Július 19–29. között mentő feltárást végeztünk. A lelőhely a Surány-paktól K-re egy kisebb dombvonulat oldalán helyezkedik el a 190-es és 195-ös szintvonalakkal határolt magasságban. Három nagyobb pontban sűrűsödtek a régészeti leletek. A Vasút úthoz közelebb eső árkokban több római korból származó beásást és falat találtunk (Hrsz.: 168/1), a kisebb domb oldalában két korszakból csontvázas temetkezést fedeztünk fel (Hrsz.: 172/43, 172/23–24, 172/27–28), míg a beruházással érintett terület déli felén több korszakból (őskori, római és középkori) telepnyomot lokalizáltunk (Hrsz.: 172/47). A temető területén 18 sírt tártunk fel. Mindegyik csontvázas, és egy kivételével mindegyik Ny-K-i tájolású. Koruk pontosan nem meghatározható, mert mellékletük nem volt. Másodlagos helyzetben a sírgödör földjében zárt rétegből több durva soványítású, esetenként kihajló peremű – talán késő vaskori(?) – kerámiatüredék került elő, valamint az 5. sz. objektumból egy vaslemez.

A temető K-i felében – a domb tetején – biztosan római temetőrészletre bukkantunk.

A telep területén őskori, késő római kori és 14–15. századi kerámiatüredékeket találtunk. A gépi rombolás